

et hunc inter prouincias: J^{o} exinde ag-
nari.

P^{o} 3°. nos amissae disponimus
qd in his regnus, qd eisq; hys locis, qd ignoramus ex
missione qd qd remanentur. D^{i} qd eisq; ag-
nunt res extensas: qd est exinde signum
remanentem rem opere. D^{i} cōsidero
ignorant exinde res, qd est ex hunc inter
tas signant. D^{o} sit tunc et ita libera hunc
interiora ignorare remanentem opere. D^{i} qd ergo haec
nos - Lapis - dicit ut signat ignis lapis, pcam
ignoris signum lumen, qd hoc agnatur hunc
lapis - ad signandum igni - gaudem lapis exhi-
berat hunc interiora hunc inter signum opere.
Lapis, agnus illi. ignis exstante. D^{o}
qd se qd qd aferre hanc uicem coeli, qd
reni estmet pcam & coeli, qd in mente ignis
uocit coeli - pcam rei, qd coeli acrius, hanc
reni rei, qm agnus alius nunc est ex parte
 J^{o} non coeli in concordia natu & pcam & coeli
est, ac gaudem in illud agnus natu & remanente
exinde.

P^{o} 4°. nos agnus agnus natu & pcam & coeli
se matu domo à signo affirmat qd ex parte signum
natu, qm signum affirmat tunc agnus & uocem.
Aid sit qd agnus hanc uocem Blasii, ab agnus tunc
signum natu, qd post uite illa prospere, ni prius illa
affirmat signum, qd nos Blasii in signum tunc
extensus, qd multa det' ad imponit qd est.

Rozio

319

R^{eg}is, am^{er}icana: nō dura est, qd
ut q^{uod} tenu^{it} s^{er}uit nō s^{er}uit ita, t^{er}ra sp̄cific^{is} h^{ab}e^t
naturam concretaem, > q^{uod} in mente p^{ro}p^{ri}o s^{er}uit
correspondente, ut s^{er}uit l^{at}a est anglari, sunt arte-
facta & idea artificij, ut in confiararie iⁿ h^{ic}
naturam correspondere & q^{uod} t^{er}ra remittat relinquat
q^{uod} nō est. nam h^{ic} uoi dominata v^{er}acitati, g^{ra}ciam
q^{uod} est, q^{uod} illi reat dominatus v^{er}acitatis, & potuerit aliis
durus reie, si talis ut d^{icitur} ad aliis d^{icitur} d^{icitur} iⁿ jona-
num.

¶ 2. q^{uod} autem alium d^{icitur} s^{er}uare
q^{uod} d^{icitur} infest^{are} ceterum representari p^{re}gnante signis,
& alia nō potest d^{icitur} l^{at}: q^{uod} uoces n^{on} natura p^{ro}p^{ri}ia
signis. ¶ d^{icitur} alio, infest^{are} ceterum iⁿ
mente signis discriminare, si sensus uocis p^{ro}p^{ri}ia d^{icitur}
eⁿ teneat, v^{er}is ans. & q^{uod} si audiens tenet cochlearum
signaria nō em coquuntur b^{ea}tū infest^{are} signis herc^o
signis oculi, d^{icitur} in aliis ceterū d^{icitur} infest^{are} extremis signis
discriminari existint. Si nō audiens impedit iⁿ
no^r et, infest^{are} q^{uod} d^{icitur} dari spiri iⁿ mente signis
indiscriminare, et nō q^{uod} d^{icitur} libentia de p^{ar}iararia
lib^{er} alio signis indiscriminata cetera impedit, nō au-
diens d^{icitur} aliis signis natura uocantur, ut p^{er} exēm
res signis. Et firmo.

¶ 3. firmo restabat em, p^{ar} si q^{uod} uideat
no^r et arrenos^{is} farras, recte infest^{are}, p^{ro}p^{ri}aduen-
tara, d^{icitur} hoc enim uocari farras n^{on} signaria
s^{er}ua horum adcenteniorum. no^r et nō es^{ti} t^{er}
de erit signi n^{on} s^{er}ua optima d^{icitur} l^{at}: s^{er} u

ut arvenes fases paterant sive nomine aliud aliud,
sive regem aduentem, sive hanc. ita vox
vocum signare paterat aliud aliud, mengos-
pionis & terrae, n' nio d' coste: go sunt ardenti fas-
ses n' si notitia p' nos nata. ita vox calm-
a n' erit signum natae, p' nos d' coste.

AVV

2

D C G 3 ALDO M' p' tura
SIGNAT VST, D' HOD OY.

^{10.} Suppono 1°: d'uglio d'ari p' signare alteru' p' d' rei tan-
to signat, no chareres. Signaturum signorum & le-
gatis numeris, n' signat, alterum, p' signat ex hiis quo-
c' experimentis, ita ut d'go
signaturis, ita ut signaturis hinc signaturis n' erit
d' integrum d' rei integrum n' erit. Certi p' d' rei è sun-
signaturis quid n' signari vocet, q' si n' nio signaturis, n' vocet
signare, q'ga n' Cattaria n' signat uoce Cattaria, d' st. Ca-
taria, q' d' rei.

Suppono 2°: d' rei, signatur signare d' rei, et
res, q'ne signat signaturus (signatur), q' d' rei signatur signo
finitibus et signat, q'ne signat, et integrum format signatur tan-
to signaturis, q'ne d' rei signaturis quod, ait enim signaturam tan-
to signaturis, q'ne res signatur. Suppono 3°: d'uglio d'ari in
signaturam integrum, altera p' uoce hinc signat, altera
q'ne signat rem. In q'ne tales modis signatur, ut signatur
n' in uoce P'lixi q' signatur hinc signatur res in P'li-
xi, & cuius imponit ab signaturis signatur, et non nisi ut signatur

Sigilum signabat, & uocē, & passim.

Suppono q̄, impositum signare, i.e. au-
cer nimis significat, eā p̄ficitur impositio nō, q̄ significat, i.e.
nō, & redit, eā significat, i.e. eā illam met, q̄ residet in uoce
morali extensio ad signaturā. *L*et unde, qd signaturā tri-
partite solum uō signari: *Leo - signum, & signum ex i-*
nō, qd signum characteres signari signum videtur.
*E*st ḡo signum signum, et modis res characteres, si non
cetera, & significat ut uocē signaturā q̄ signaturā, et nō
nō nō agnoscit, numquā ueniet in cognoscere uocē: q̄
signaturā, se angatio signaturā in ordine ad uocē est litterā
signaturā, & signaturā integrata, et signata. *I*stūq̄
est litterā signaturā *B*- uocē in uocē. *C*ontra h̄t, nō ex
nō talis litterā, q̄ praeceps signaturā scimus, & ex in-
gatio est q̄, signaturā integrata uocē - *Leo - signum.*

*L*et *I*, qd ut impositio signaturā q̄
signaturā uocē, et res, sit similes, et cedat met, p̄d,
et in uocē, et extensio ad signaturā, qd si uocē *Pi-*
thi dicitur ad signaturā. *T*ragum *Pi-thi* uocē deni-
bat, certe q̄ significat, et remittit impositio ueniet in cognosc-
ere litterā, & nō ueniet et nō litterā impositio q̄, n̄
dat. Et signaturā nō dari, q̄ ueniet in cognoscere signaturā
ex illi impositio, q̄ deficit uocē, et in illa morali
residens est ad scripturā derivat: impositio enī taliori,
se prolat, se signata impositio fuit, agnoscit cedat im-
positio uocē in uocē, et signaturā.

*C*ontra, qd non signaturā in signaturā
agnoscit signaturā uocē, et signaturā uocē, non tum ē
signaturā. *R*ed adhuc uocē, et signaturā cedat signaturā
q̄ signaturā nō impositio, ut p̄d, qd it uocē nō tali

88

ingos iugis gain: siunt non ex aliis tunc iugis una fai resulta-
ret datus opitiv. ita et ex aliis in iugis, q̄ sita.
It uia, & origina redita tibi dixit ex iugis.

Sextus

Lxxv

RETT. S. Q. V. Q. V. T. P. M. P. D.

Lxxvi.

D^o 1°. Origina primordie regula, q̄ regula lic-
re Anglos uocis sonus dicantur, in me. Ita uoces
signare. Quod ista im posse in Anglia literis
dicit ad significandos Anglos uocis sonus in me. q̄ de
emissione, nūc litterarū sit sumptus sive erat ad
significandos uocis sonus atros sit sumptus.

D^o 2°. Significare q̄ in aliis non significum
q̄ ex uoce ad signifikandam extenderit, propria ex multis
litteris signata. Nam p^{ro}p^{ri}a, & in me, uoces nō 2°, & in
me in aliis. Ita & Cognoscere in aliis nō 2°,
nō 3°, & 4°. Quod in aliis omnes significatio punctus
nō 2°. Primum pars. q̄ ad ea ostendit ut relata
uoces ad sonum, ita ut sit signum ad uoces, atq; uoces
signant in me, nō 2°, & in rebus res, signo nō 2°, in obli-
co et me. q̄ signum et signat res in rebus minime
et 2°, uoces nō 2°, nō 3°, & in aliis. Quod in aliis
uoces signant res nō 2°, & in me, q̄ ad signo nō 2°, & in me men-
dit signare res, et res in me, & ex signat audire.
Quod in aliis signata in me, et nō 2° manifestare
re aliis res, et signat signo signo, alii signo in me; nō
signat signo aliis amicorum res signare, nō signat
amicum dicere & uocis, neq; sonus in aliis signo.

L. 2°, qd eadem impoſt, qd dat in uoce
 dren de iſſuā extendit ad triplum, d̄ hoc ea-
 dem impoſt in uoce signat in me, et triplum, qd
 eadem impoſt qd extendit ad triplum et signat
 in me, et triplum, et enī sit eadem impoſt habet in
 triplum, qd sit in uocis. *Ita qd facilius*
 et uoce glata in me attigit rem pugna, qd et uocis
 signat, et uoce glata in me attigit rem signat, et rem signat.
 Aut in uocis glata e ad tenuis, ita et tenuis
 e ad uocis. *Uocis glata in me rem signat signat,*
 et signat in me rem signat signat.

L. 3°. *Signatur utatis n° 24, et*
 p̄ leu in p̄ signatur 13 n° 36 alterentis signatu-
 ra in me, d̄ triplum signari plurimes et hi mediant
 ab rem. *Si in ḡm 2°, si qd signum feceram*
 sciat levere, et ignorat vocem signatur, num in
 re signatur dicit, qd id fecerit pars signatur in me
 non uocis signat, d̄ hi mediantibus. *Rei*
Contra qd uocis, qd id non ē facies extingua-
nus legentis, nō ē ex eo qd signatur in signat rem in
me, qd admittit id auereas uoces pugnae ore glata
in reheat plurimis signatur, facies 2°, non tamen q-
muis uoces in me signant rem signatur.

L. 4°. *Signum mutans qd non signatur*
preferat uix eam uocem mutans qd signatur et signa-
ra in me non signatur uocē hō, et ita mediantibus
hō. *R. 2° non agimus fini p̄ in uoce glata*
nam et mutata signatur uocē hō, et mutata uocē
itam signatur, et in uocē hō signatur non
rem qd et signat. *R. 2° qd uocis, nō enī au-*

i multa in isto cuiuslibet pericolo carcerem
ra. Ita enim certe manus mox hominibus
in ore ad uici, & impotio mortali recte confectionem
est, & aum in me fortitudinem.

¶ 30. In qua uia sunt voces dico-
my ambo, ut hys pater mediantibus ueniam
in cognoscere rerum. Et hoc est. R² id non arguitur
in ore in uictis, & in pueris discimus p^{re}cōne,
ut hys mediantibus ueniamus in rebus cognoscere. &
uoces extitit in ignorantia nū res, qd neq^{ue} scriptura
ignabit nū res. R² qd uocis, qd le uoce
discimus res uice in qua uia, si nū finis doce-
t, uoces it deinceps, & non recogitur. Nū
qndo rhetorica dicimus horumque dicimus. &
in his nū p^{re}ponit ratione. It p^{re}modere dictio.

¶ 31. Ita ab ambiguitate qd inventi-
t, qd prius signando exponuntur. & uoces prius expi-
muntur, qd uoces erit inventio uocis ab ambo, &
hys mediantibus signatur. R² qd minus nū
hys inventio ab ambo, qd s^{er}io multū minus, esto
re, qd s^{er}ies, at nū uocis erit multū minus haec
res, & signatur, qd s^{er}ies, qd qd s^{er}ies in par-
tio hanc uocis. Leonem. Signum, at nū signatur
in R² signatur uocis, & Leonem. R², qd le uocis
matet prius argumentum, id nū è in extenuatione, nū
in illius ambo, aut p^{re}ponit ratione, qd non in me
non è prius hoc in extenuatione, nū in ratione.
¶ 32. De arguitur it pulsare in nouis, satij, qd à
priori uoces matet argumentum, & tri me, & tri p^{re}-
missis res, qd s^{er}ies est.

¶ 5. loco non nunc - Blasius. 10. d.
 ligat uocē. Proximā hanc uocē Roma - gūgit uo-
 cē, & illa medante rem signata, quod tunc uara in
 me signat uocē, Dō res. Prīdē vāris, p̄stāris,
 ga uot - Blasius - Argon. ut concilia s̄ uocē, quā n̄ ha
 imponit, & id eo ḡlla signat ut uocē p̄spicit at uocē
 Roma - uocē s̄ bre uā hā impone ad signationem
 urbē Roman, & id eo Legans gūgit non ḡlla s̄ p̄-
 matam.

Pōde agnōis adūmō s̄ p̄ni p̄cī cīnūdātō
 p̄lāj.

¶ 6. Signatura in dīe signat illud, qđ
 qđ eam signat dīe legere, & qđ signatur illi-
 git uocē p̄ni legere, ut git in eo, qđ sit legere
 nōna lārimū, & ḡrenū, n̄ i. p̄spicit in p̄ceptū
 in dīe p̄spicit uocē, qđ Legans gūgit s̄ mē.
 Prīdē manū, qđ signatur in dīe p̄spicit
 ut mānū tērare intēdit, n̄ intēdit ubi manū tē-
 re uocē, Dō res, & le oīndat scripta dīe legere.
 Id n̄ p̄bat hinc eī p̄fēm lārimū, t̄ imponēt, siue
 qđ legis audiat uocē Graecū, illas fugienti illi-
 git uocē audire, & illud n̄ t̄m̄ signat neq̄ in-
 genienti. Pōde et legente signatur nec illi-
 gente, n̄ legere p̄fere in dīe ad hūmūnū conseruā-
 tionē admodū. Ita uāres signat p̄fere in dīe
 ad conseruātionē hūmūnū.

¶ 7. Ultima extēria uobis uocē uocē
 ad illā qđ ascendere, & n̄ ad res, qđ res in dīe in signat
 abseruā, atque res it ascendere ubere & Gēlia
 et in uara Frōuli. Repletia ita ubere ad uocē
 attendere, ut it ad res attendere uobat, uobet ei

556
et hunc rectare, et hunc nro, qd ista rectas, id
res p[ro]p[ri]e signatij istigunt. Et si in i[n]stigentij
signata p[ro]p[ri]e sentia sit. Sicutia uocum p[ro]mu-
nicio, id potius exmittere, qd in usus.

Ad e[st] qd attendere ad uoces t[er]p[er]ate p[ro]p[ri]am, exq[ue]
n[on] befit argim ad senio em donatam ad hunc
concessum.

In statu i[n]spectu signis
rem mendante impotio, qd ob[lig]ata signat me; Et
qd vici, n[on] s[ed] fac e[st] quae. Sed utrum exigua
re mendante impotio, qd credimus. Et alia signa
nascuntur in attingere in me res, qd
negamus.

SNT Q

AN NOCT ET P[ER]PETUA
MIT ERDEM apud SCY.

D^o 1°: uoces, qd signata n[on] signant id agud de nominis, et in
hoc d[icitu]r nos, si agud ois au[tem] signa, neq[ue] si ex ad agud de.
P[ro]p[ri]itate qd est uocis, qd gloria, signata dixit nec impotio
agud nominis dixit, qd faciat. O - agud latens signata ab alia
uocata, agud latens id ac donec agud. H[ab]et id ac uocis, qd p[ro]p[ri]e
agud aliq[ue] nominis, qd multa, qd aliq[ue] h[ab]et signum; p[ro]p[ri]e, qd
signata si de uocem agud ois in hoc d[icitu]r, neq[ue] au[tem] signa in-
cedentur, qd in ali 2°, ab aliq[ue] signis andaret aut legeret, ut
niret in cognoscere. autem rem, qd in his signis, qd a falso sum.

D^o 2°: uoces qd signata. Et signa in ali 2° agud
ret n[on] possit, qd multa s[unt]. Et ex ad agud ois, hoc e[st] ita
si signa agud de, ut qd uoces audiatur, sicut signata

Lugduni — Se nra impedito sit agere deputa-
cenda est, qđ ageret legumini. Et qđ agere de-
st idem quidque, qđ sit in reis gynocant, tunc res-
olutio & synodus, in illo sententia concordem.
qđ ita voces, deputatae sunt eadem agere sis ex-
cepit, qđ sit in reis monitione marii myndis, et in
rebus eorum & legum, tunc isti illa sententia excepit.

Post 1° qđ dico spicij & tunc esse
ut spicij non autem qđ agere permisit ad regiam
dei, et in aliis 2° nullam potius audire debent res-
ponsio, atqđ ita voces, & expostiones qđ agere
me. Qđ spicij sententia excepit. Se uita dei mutari.

¶ Ita. — Spicij ab eo res ipsas actiones facientur
funera & hanc impeditio non erit, & tunc sententia
qđ spicij, qđ sit in reis, resolutio sententia in reis, &
in spicij, & spicij in reis 1° non agere, et qđ a deo in
potest sententia responderent, qđ ita voces, & tunc senten-
tia sententia regia in aliis excepit sententia sententia
qđ a deo sententia res ipsas in reis. anno auctorizata
spicij nativitatem sententia regia in reis non habet
est sententia ad Tunc.

¶ qđ spicij & spicij sententia regia in reis,
est sententia spicij nālēm sententia sententia, in reis
tunc sententia gynocant, qđ ita spicij &
spicij tunc sententia sententia sententia sententia
nālēm sententia sententia sententia sententia, & tunc sententia
concedit enim se in reis gynocant.

¶ 2°. nālēm qđ idem ageret res ipsas
qđ ageret res eundem ualorem, qđ ita voces, & tunc
sententia sententia sententia sententia sententia
nālēm sententia sententia sententia sententia sententia

ratione pietatis. **P**ropterea in isto 2° capitulo
 hoc, et hoc est pro munus Romani regis nolle
 agere voluntate habet nova imperio regis quia qua-
 sit vocatio, et singulariter Romana. Et tan-
 ta pars nova ingrediens quod agit non est aqua
 Romana, sed latius, unde nomen pietatis. Et
 in numero, et regis cognito ratione ad voluntatem
 regis regis auctoritatem facilius ualorem.
 Romani vero multa haec pietatis in Lepcis
 et eo quod eorum exercitus numerum et tendit ad unitam
 et pietatis cognitio uox et singulariter voluntate regis
 ad rei uincen, neq; uita regis imponit, sed
 et uox turmae quod in foro excedunt
 ad latitudinem et cetera.

Secundum. Tunc est alia Europa non
 vobis aquitatis, non tamen singulariter, sed non cognitio
 regalis. Singulariter erit vobis aquitatis. Regis
 uox, qui tunc est obligata, non obditas, et non obfor-
 terat leges si superiorum obiq; maiorum, et pietatis
 est obligare. At ut est plena Europa dicit inco-
 gnito illam, agnoscat enim impositionem, nec ab hoc
 regis regis cognitio, et Romani sunt superiores
 obiq; maioribus, et omnium iudeis, et singulis nati-
 vis, et singulari ex multis etiam regis cognitio, et
 uox singulariter, et si etiam ex multis, et
 ador agit obiq; et in autem, et agnoscatur, et uox
 2°, et obseruitur, sed, tempore ex ante, et maius 2°, et
 maius, et in magis eti singulari agit obiq; et in autem

in ali 2° non mutat in signis, & si iste uero ager
genuit, Deinde deus mis. gaudiu. exhortatio in signis
agud est in ali 1°, t. regale 20, in signis semper in ali
2° ad exercitio, sed in signis, ac in signis
odo, hoc acti i. factas notissime veritudo.

Parte 10. impotio n. e adem agud est
signi exercitio. Ut hinc signos signis. & uoces
et tanguntur, & t. sonus ex exercitu in signis
agud est. Proceduntque ex argo. Et uoces
& uoces. Tanguntur post nore dantur in signis
agud uocis. Dantur, & in q. uocis impotio signis
hicit agud una radice, q. p. s. sonata, & dulcis
in signis signati agud aliam.

Parte 11. Hoc discrimenabitur per
fures p. id, q. p. idem agud de signis. sonata, &
uocis. Et hanc uocis uocis signi signis
signis agud de signis. & sonata in idem, n. uocis
et sonis. Signare idem agud de signis. sonata in mo-
tum. & arbitriu. r. adhuc ei ut illi uocis, &
signis discriminanti. Quid signi idem signant
non agud de signis. sonata in idem, & de
signis signis idem agud de signis. sonata in idem.
Regi ait, idem ei. Et signi signis idem agud de signis.
sonata in idem agud ut fures in signis idem agud de
signis signis. Non enim idem signis signis
signis signis. & sic et uero, & signis signis idem agud de signis,
q. si p. signis signis ut fures in signis idem agud de
signis signis. Nam in priscis, & conuersis manib[us] &
arbitriis signis signis. nam p[ro]m[on]t[us] quod signis signis.

3
G. J. 140 - 22707. 22710m
V. 220 8x.

Rei sp̄is eō eōdō agud ostinet magis p̄ficiādo.
Probatur q̄o sp̄is. Si amaginē obseruāto
naturāt illa. Etiam representantes q̄o cūq; illa obiq;
representantur nōc obseruātō. Orem et Trā mutat nō potest
et dicit ad me agud omnes in agnitione.

Hec q̄o signa in obseruatione s̄t eadū in agnitione
agud hęc, naturālēt illis signatis, atq; magis
cūcōunt sp̄is de tāy representantib; illis representantib; s̄t
illāt attingit.

¶ 1. dirūm sp̄is fāt matematuū t̄
solis magnitudine, ac rūsting, q̄i exsistit arīdū
rūa sui plaustrī, q̄o sp̄is t̄n dīndū agud eis. Rely
signis, q̄o nō s̄t illa agud oī in obseruatione, sed in agnitione
agud, ut in dīctis sp̄is efficit matematuū. In rūsting
t̄tāle t̄n gillor rūuerit, veniet in agnitione dīctis en
terp̄, etiam s̄t illa in magis rūtib; et mōritib; agud in agnitione
nōcōdo. Sūlēm sp̄is eis.

¶ 2. ex eo jōnū si eōdō agud eis, q̄a dī
maginē obseruāt, q̄o sp̄is emis rūis, et regnūt s̄t in
maginē obseruāt obseruāt q̄o sat sp̄is entōmēt, et regnūt
in eruna dīn agud eis. Dīmīt, q̄a in magis pendet à
rūtib; et mōritib; q̄o sp̄is emis rūis abiret
agnitio, basis efficiēt. Et cōt. Rely mīt, q̄a basi

sunt min; et res de tñ pñt pñndere ab ente mñj; et negati-
vus effectus, sed n pñt pñndere ut à cñ ex extarri, n
min, n pñt pñndere effectus, qñ n pñt ab illis aperire
et pñmum racte, et tale e è n tracto negatur, neq; entia racte-
rit, pñt pñndere ut à cñ extarri, qñ ab illis pñt accipere n
sentientiam, sententias ractas, et negari ut pñt capi.

Q3. qñ pñctus dirigitur a recte ad opus
aliquod, n è indeceps pñriss, et qñ pñctus n pñndet ab opere, in-
mo pñctus pñt pñndet a recte dirigitur, et talis pñctus n eit
cum entia racta. Rgq; ann, ad iustitiam pñctus dñ opus,
et pñctus ad unum pñndere in dñcione, qñ nullus è inveni-
ens opus pñndet deponit qñ ex istud, qñ pñt existere opus
pñctus ractus in mente arbitrij, pñndet qñ ab opere, ut a cñ
exemplari, qñ opus è qñ ractus in pñctu.

Q4. pñctus n pñndetur a recte, neq; eni-
m pñctus pñctus in ita dñ, ibidem, regione fedore, qñ pñ-
ctus n pñndet ractus in qñ dñ. Rgq; ann, ad iustitiam
mam. Rerum pñctus ante nō tamquam pñctus pñnt te-
rmitus mutare iusta, velut modicis cognitis in eis de rebus
sensibus, et horum eit ut sint idem qñd oës.

QVOD

AN

DE UERIS, ET FALSIIS. QPENITIM.

Veritas ab eo e habiendo s' e pñmias int' rem, et significans
sicut n' dñ boni n' e vnde ad ultimam, ita vero n' dñ, n' g
dñ, n' ultimam. Veritas contra summa dñdit in ultimam in-
eundis, qñ dñcitur transiens, qñ transiret pñctus entia, et in veritate
in cognoscendo, qñ dñcitur verita factus, veritas factus, scilicet in cendo.

158

et pax entis, et hinc te et per te in oratione ad ipsum, et quod in membra
spiritus fratrum. Se in cognoscendo habet se cognoscere
nisi ad nos, et cognoscere. - Ignorantia est cognoscere, et non
cognita. Et id ualeat, atque operinita aut istius et deo, in membra
mea, sed tunc esse intermissione. Ignorantiam, nam illam praecedit,
et in inferiori quibus Deo nimirum beatitudine cognitio non datur, et si-
nius. Veritatem operinit falsum habet, et definit. - Dicitur
tunc ignorans et cognitus, - quia in latere est an uerity frater, et
ignorans existat in ignorantie operis operis deo, et in ignorantie
operis frater ore cognitus. Deo

AVTUS

LXXX

M Q J F Y M O C T R I T O S M Y R E A P H A -
T

Q. 2. vixit in ueritate fratrem. Vixit in ignorantie cognoscere
cognita que est operis rei, non uero in ueritate operis rei cognoscere
se ipso. Et app. C. Q. 2. vixit in ueritate. His et secundis. P.
Sunt etiam aliis diebus quoniam. P. Ann in falso diebus est secundus.
P. Quis ibidem summo, et aliis, et diebus. P. L. in
lycaenae diebus sunt secundis. P. 1. gauestris habet in-
formis, et aliis ad se ipsius uidei ignorans. P. Denique, prout et
frater existat in ignorantie cognitus ore cognitus, inuidit ignorantis et co-
gnitis qui ut sibi in alio modo est ipsius gaudia et gaudi. P. minima
operinit operis ad cognitionem mentem et membra, et obsecus cognitio
atque mentis idem, et se ipsius in danis uite adegit, idem in mentibus
et se ipsius gaudi.

P. 2. quod est Artem, ex eo quod res est aut in eis
postea erit, et Galba, et ueritas operis. Lentem ualit. L. ualit. Ali-
bit in ignorantie talis cognitio, la passione regnare a gaudi. Vnde

I frati ga immagine reale spose in oblimio rati o suam ma-
ginem huius immaginei Alexandri tunc dicitur quod Alexander
representat puerum in se: quod est immagine intima, & istud in for-
mitate mortali & suo loco, auctoritate in veritate in immagine
reali. Alexander in virtute in oblimio inti est deus noster Alex-
ander, & seipsum in eis veritatem, & magnitudinem in nobis in obli-
mio in primis locis & se ipso, & in primis cognoscere statim.

Tertius Durandus et alii, & credidit & hoc.
Agit ergo & alterante & veritatem faltem, ut vere in
oblimio sibi facilius & se ipso. Sed cognitio: ut deinde bonitas
ad obtemperit ad rectitudinem, & omnes regnantes
ad uitatem in toto: & veritatem regnantes continent in deo, agunt
missis et misericordiis regnantes, & facilius. Regnantes
incedunt, & transversaliter regnantes in deo, & deo, veritatem
huius mundi, & regnantes in toto, quod est enim regnum, & non
regnum, sed ne regnum est nisi per hoc omniem partem & calorem
et uiuere post datur & faciliter facta, & & permanente cognoscere
se facta.

Tertius: cognitio a deo facta auctior regnante
est: & a deo facta auctior veritatem factam. Regnante
ga veritatem factam & factam in toto, & deo calore & oblimione
factam & factam in medicinali, & hoc scilicet, & ratione
in aliis: casata ipsius factam veritatem factam & regnum reg-
nentes in cognitio puerum in se, & a parte rei, & factum
nisi regnante factum & regnum dicit ad eum cognitio & re
verita.

Quarto: res se dea dignitatem a se, et cognitio, &
ut cognita operatur & permanens & de deo: quod in hac primaria rei
& de deo & deus auctior facta. Regnante, res se dea digni-
tatem a dea cognita rediguntur, & de dea permanente, & regnante.